

gjerlingen, fordi den har indbragt dette Forslag; jeg vilde have takket Regjeringen, naar den havde indbragt et saadant Forslag som det, den ærede Rigsdagsmand antydede, og hvorved dette Forhold kunde blive klareret. Derfor Regjeringen strax havde indbragt et saadant Forslag og ikke havde ladet os skimte, at den havde skunde at tage de her omhandlede Anliggender bort af vor Grundlov, saa vilde det have været noget Andet. Men Regjeringen er her gaaet den modsatte Vej af den, den ærede Rigsdagsmand meente den skulde have gaaet; og derfor mener jeg, at der ikke er Grund til, at takke den for dette Lovforslag.

Jeg skal slutte med hvad jeg alt engang har erklæret, at jeg, af de Grunde, jeg har anført, vil stemme mod Overgang til 2den Behandling.

Indenrigsministeren: Jeg skal ikke misunde den ærede Rigsdagsmand, som nu fatte sig, at han fik Leilighed til at give sin Harmeløst mod Fællesforfatningen og Alt, hvad der er passeret med Hensyn til den; maaffee vil han senere roligere kunne holde sig til Sagerne; men det jeg skal svare paa, er Uttringen om Regjeringens formeentlige Pligt, naar den vil indrømme, at Coloniernes indre Anliggenders Forhold forbliver uforandret, til at fremkomme med et Forslag til de finantstuelle Forholds Ordning og altsaa tage Loven tilbage. For det Første maa jeg bemærke, at jeg for mit Bedømmende ikke har erkjendt, at det i og for sig er det Rigtigste og Bedste at vedligeholde Henlæggelsen af Coloniernes indre Anliggender under Rigsdagen. Jeg troer nemlig, at det under denne Forudsætning vil være vanskeligt nok at faae de finantstuelle Forhold ordnede, men, naar det navnlig af den sidste ærede Taler og ogsaa af den ærede første Rigsdagsmand, for Heltingsvær, blev bemærket, at her gjaldt det Almindelige, at, naar et af Regjeringen fremlagt Lovforslag ikke var brugbart, saa skulde Regjeringen tage det tilbage, omarbejde det og ikke lade Rigsdagen omarbejde det, saa maa jeg bemærke, at de ærede Herrer overseer, hvad her nu tales om, nemlig om Rigsdagens Competence overfor Rigsraadet efter den nu gjældende Lovgivning om de finantstuelle Anliggender, og det skal

Regjeringen ikke blande sig ind i og forud ville bestemme: det er Rigsdagens Competence, og det er Rigsraadets Competence. Jeg troer, at, naar man i Salen opfatter dette rigtigt, saa vil det findes, at det har været en løs og almindelig Tale, den, man fremkom med, om de gode eller de flette Love, som skulde omarbejdes af den ene eller Anden. Nei, Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde, hvad der var det Rigtige; han sagde, at her handlebdes om en Overenskomst, og den kan kun tilvelebringes derved, at Rigsdagen nu i Anledning af denne Lov selv begrænses sin Ret til at raade for de indre Anliggender, saaledes at den kan bestaae med Rigsraadets formeentlige Ret i saa Henseende og det kan ventes, at det, som Rigsdagen tilbyder, ogsaa tiltrædes af Rigsraadet. Men ville d'Her. ikke det, saa faae de selv at afgjøre deres Competence, og saa faae de at tage imod Afgjørelsen efter § 22 i Loven af 2den Oktober d. A. Men det var det, jeg vilde hindre, og det var det, som Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sigtede til, naar han talte om en Overenskomst. Det kan vel være, at man kan naae at skade Fællesforfatningen, men man tjener Landet mest, naar man paa den Maade vil søge at fremkalde Competence-Tvistsigheder og disses Afgjørelse. Nei, dem skulle vi vogte os for fra begge Sider.

Grundtvig: Det er allerede bemærket, og den foregaaende Taler bemærkede det ret udtrykkeligt, hvad jeg nu ellers maatte have fremsført imod den høitærede Minister, som paa stod saa bestemt og gjentagende, at det, at Coloniernes indre Anliggender skulde høre til de særlige Anliggender for Kongeriget, var kun kommet ind ved en Feiltagelse eller Skjodsløshed, eller ved et overraskende Forslag ved den tredje Behandling, at det tværtimod stod i det oprindelige Regjeringsforslag. Nu skal jeg ikke videre gjøre det gjældende, da det er nok, at det er anført og naturligtvis ikke har kunnet modsiges af den høitærede Minister. Men, idet den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) sagde, at, hvad der her handlebdes om, var jo, om Rigsdagen vilde opgive den controllerende Myn-